

Ett sommarjobb för livet

På grund av coronavirusets framfart blev många unga utan sommarjobb denna sommar. Jag trodde att jag skulle vara en av dem - och för mig, som väldigt lätt blir rastlös skulle detta vara förödande. Men en dag kom ett mail om att jag blivit erbjuden ett feriejobb i Varbergs kommun. Det var visserligen inte det område jag sökt, men trots det visade det sig att detta jobb skulle bli det roligaste och mest lärorika i mitt liv.

Tre veckor som anställd inom Varbergs kommun. Vem kunde tänka sig att de veckorna skulle bli de absolut roligaste på hela sommaren? Under dessa tre veckor fick jag följa en handledare vars uppgifter gick ut på att göra fint utomhus på olika platser runt om i Varberg. Arbetet bestod mestadels av att klippa häckar och gräs och rensa ogräs men även att åka runt på jobb såsom att hugga ner träd eller lägga sten. Ett ganska tungt jobb om du frågar mig, som är en liten tjej på 1,60 lång. Men eftersom vi var sammanlagt 5 feriearbetare under en handledare turades vi om om häckklippningen, trimningen, och ogräsrensandet. Det fanns alltid någonting att göra eller någon att hjälpa.

Ofta när man går runt i sin stad tänker man inte på hur mycket arbete som lagts ner bakom grönyrtorna för att göra det fint. Det tar ofta en till två dagar att göra iordning ett område, och detta oavsett väder. Jag har alltid tyckt att uttrycket ”det finns inget dåligt väder, bara dåliga kläder” varit högst överskattat. Klart det finns dåligt väder! Men nej, inte i detta arbete! Det krävs att du anpassar dig efter vädret. Regnstället var på flera dagar under perioden. Men med ett härligt sällskap var det inte så illa som jag trodde. Vi peppade varandra helt enkelt. Det är en sak som jag gillade väldigt mycket - att man tog hand om varandra och försökte göra det bästa för alla.

Jag och de fyra andra feriearbetarna var de mest olika själar man kan hitta på en arbetsplats. Vi har alla olika åsikter om allt och har väldigt starka viljor, något som nog förde oss samman till slut. Någon gick runt i kortbyxor i spöregn. En annan hade fina naglar men arbetade på flitigt ändå och en tredje ville hela tiden arbeta och nästan strunta i lunchen. Det kanske är lite väl att påstå att vi är vänner för livet för det är vi definitivt inte. Men dessa personer är människor jag alltid kommer vara tacksam över att ha fått chansen att jobba med. Och jag tror och hoppas att det skulle vara så oavsett vilka jag hade fått arbeta med.

Inte nog med det underbara sällskapet utan det man fick lära sig är saker som jag aldrig fått lära mig annars. Nu vet jag exakt hur jag ska ta hand om trädgården om jag någonsin köper ett hus. Jag vet precis hur jag ska hålla häcksaxen för att inte klippa mig i benet och jag har verkligen fått stor respekt för arbetet som helhet. Allt tack vare den pedagogiska handledaren jag gick under. Lagom med både kritik och beröm, så att man kände att man dög trots att man kanske inte gjorde det mest fantastiska jobb. Med det sagt - jag gjorde mitt bästa, och det dög alldeles utmärkt. Detta jobb hade jag mer än gärna haft nästa år med.

Av: Nellie Bengtsson